

ARKUSZ RECENZJI

**osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i
popularyzatorskiego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia naukowego
doktora habilitowanego**

Pani dr Agnieszki Rogozińskiej,

w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie

W oparciu o Uchwałę nr 49/2025 Rady Naukowej Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach z dnia 5 listopada 2025 r. przedstawiam recenzję osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego Pani dr Agnieszki Rogozińskiej w przewodzie o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie procedowanym w Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Oceniając osiągnięcie naukowe i dorobek Habilitantki kierowałem się kryteriami zawartymi w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r., poz. 478).

1. Analiza formalna

Wniosek zawiera m. in. następujące materiały:

- osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny o bezpieczeństwie.:

1) A. Rogozińska, Problemy bezpieczeństwa Europy Środkowo-Wschodniej, Difin, Warszawa 2025, ss. 326, ISBN: 978-83-8270-411-2 (recenzenci wydawniczy: prof. dr hab. Andrzej Ciupiński, prof. dr hab. Jarosław Wołęjszo).

2) A. Rogozińska, Zagrożenia kreowane przez Federację Rosyjską i ich konsekwencje dla bezpieczeństwa państwa Europy Środkowo-Wschodniej, Difin, Warszawa 2023, ss. 272 ISBN: 978-83-8270-214-9 (prof. dr hab. Jarosław Wołęjszo),

- autoreferat,

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że spełnione zostały wszystkie wymagania formalne niezbędne do wszczęcia postępowania habilitacyjnego.

2. Informacje o Kandydacie

Pani dr Agnieszka Rogozińska urodziła się 12 lutego 1976 r. w Piotrkowie Trybunalskim. Ukończyła w 1995 roku II Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie w Piotrkowie Trybunalskim.

Posiada dyplomy oraz stopnie naukowe:

1. Doktor nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce, Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, 2018. Temat pracy doktorskiej: *Sąsiedzi Polski i bezpieczeństwo granic w myśli politycznej obozu piłsudczykowskiego (1918–1939)*.
2. Doktor nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, 2023. Temat pracy doktorskiej: *Zagrożenia kreowane przez Federację Rosyjską i ich konsekwencje dla bezpieczeństwa państw Europy Środkowo-Wschodniej*.
3. Studia podyplomowe, kierunek: Mediacje w sprawach gospodarczych z elementami wiedzy pozaprawnej, Wydział Prawa i Administracji, Uniwersytet Łódzki, 2019.
4. Studia podyplomowe, kierunek: Zarządzanie oświatą, Wydział Zarządzania, Uniwersytet Łódzki, 2010.
5. Studia podyplomowe, Wydział Humanistyczny, kierunek: Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa, Akademia Świętokrzyska w Kielcach, 2006.
6. Magister pedagogiki resocjalizacyjnej, Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego w Kielcach. Filia w Piotrkowie Trybunalskim, 2017.
7. Magister historii, Akademia Świętokrzyska Jana Kochanowskiego w Kielcach. Filia w Piotrkowie Trybunalskim, 2002.

Dotychczas dr Agnieszka Rogozińska była zatrudniona w następujących jednostkach naukowych:

- a) Od 2019 r. do 2023 r. adiunkt w Katedrze Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Filia w Piotrkowie Trybunalskim.
- b) Od 2023 r. do chwili obecnej adiunkt w Instytucie Nauk o Bezpieczeństwie Akademii Piotrkowskiej.
- c) Od 2024 r. do chwili obecnej adiunkt w Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie.
- d) Od 1.10.2019 r. do 30.09.2021 r., wykładowca, Wyższa Szkoła Biznesu i Nauk o Zdrowiu w Łodzi (umowa zlecenie).
- e) Od 1.10.20223 do 30.09.2024 r., wykładowca Wyższa Szkoła Kształcenia Zawodowego z siedzibą we Wrocławiu (umowa zlecenie).

Na podkreślenie w tej części recenzji zasługuje fakt, że Kandydatka w trakcie pracy dydaktycznej i naukowej systematycznie podnosił swoje kwalifikacje zawodowe, czego przejawem jest również doskonalenie znajomości języka angielskiego i francuskiego. Obecnie kandydatka posiada udokumentowaną znajomość języka angielskiego na poziomie STANAG 3.3.3.3. oraz udokumentowaną znajomość języka francuskiego na poziomie STANAG 2.2.2.2.

Podsumowując tą część recenzji, należy zauważyć, że Kandydatka zajmowała i zajmuje się problemami związanymi z bezpieczeństwem.

Pierwszy wymóg w odniesieniu do postępowania habilitacyjnego został spełniony – Kandydat posiada stopień doktora.

3. Analiza i ocena działalności naukowej Kandydatki

- a) **Analiza i ocena osiągnięcia naukowego wskazanego przez Kandydata, o którym mowa w art. 219 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 478.)**

Wskazana przez Kandydatkę, jako najważniejsze osiągnięcie naukowe, monografia pt. Problemy bezpieczeństwa Europy Środkowo-Wschodniej, Difin, Warszawa 2025, ss. 326, ISBN: 978-83-8270-411-2 (recenzenci wydawniczy: prof. dr hab. Andrzej Ciupiński, prof. dr hab. Jarosław Wołęjszo) stanowi pracę naukową będącą efektem prowadzonych przez habilitantkę długoletnich badań naukowych, realizowanych w ramach dyscypliny nauk o bezpieczeństwie, koncentrujących się na problematyce bezpieczeństwa międzynarodowego, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnych, zróżnicowanych zagrożeń – zarówno

konwencjonalnych, jak i asymetrycznych – oraz ich wpływu na bezpieczeństwo państw Europy Środkowo-Wschodniej.

Jeśli chodzi o drugą wskazaną przez kandydatkę monografię, jako najważniejsze osiągnięcie naukowe pt. *Zagrożenia kreowane przez Federację Rosyjską i ich konsekwencje dla bezpieczeństwa państwa Europy Środkowo-Wschodniej*, Difin, Warszawa 2023, ss. 272 ISBN: 978-83-8270-214-9 (prof. dr hab. Jarosław Wołęjszo), to należy stwierdzić, że w postępowaniu habilitacyjnym osiągnięciem naukowym musi być samodzielny, istotny wkład w rozwój dyscypliny, uzyskany po nadaniu stopnia doktora. Z tego powodu w/w monografia z uwagi na fakt, że jest publikacją doktoratu (tj. książką opartą bezpośrednio na treści rozprawy doktorskiej), mimo że została wydana po uzyskaniu stopnia doktora, nie może być osiągnięciem habilitacyjnym – jest ona już „skonsumowana” w postępowaniu doktorskim.

Mogłaby być brana pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy:

- została istotnie i merytorycznie rozbudowana w stosunku do rozprawy doktorskiej,
- zawierałaby nowe problemy badawcze, wyniki, analizy lub metodologię, które nie były oceniane w postępowaniu doktorskim,
- w praktyce stanowiłaby nowe dzieło naukowe, a nie redakcyjnie poprawioną wersję doktoratu.

W takim przypadku Kandydatka musiałaby:

- jednoznacznie wykazać w autoreferacie różnice między doktoratem a monografią,
- uzyskać pozytywną ocenę recenzentów, którzy uznaliby, że monografia przekracza zakres rozprawy doktorskiej.

Dlatego też oceniając wniosek Pani Agnieszki Rogozińskiej biorę pod uwagę tylko i wyłącznie pierwszą wskazaną monografię jako najważniejsze osiągnięcie naukowe.

We wskazanej do recenzji monografii Autorka określiła cel badań, którego w wymiarze teoretycznym było zidentyfikowanie zagrożeń dla regionu Europy Środkowo-Wschodniej wynikających ze stosowania przez Federację Rosyjską instrumentów militarnego i niemilitarnego oddziaływania. Celem użytecznym było wskazanie kierunków zmian w obszarze bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej, uwzględniających prognozowane zagrożenia ze strony Federacji Rosyjskiej.

Na główny cel badawczy składają się następujące cele szczegółowe:

1. Diagnoza uwarunkowań bezpieczeństwa regionalnego.
2. Identyfikacja zagrożeń dla regionu Europy Środkowo-Wschodniej oraz prognozy rozwoju zagrożeń dla regionu.
3. Identyfikacja inicjatyw i działań podjętych przez organizacje międzynarodowe po aneksji Krymu dla zapewnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej.
4. Ocena bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej wobec zagrożeń kreowanych przez Federację Rosyjską.
5. Propozycje mechanizmów zapewnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej w celu przeciwstawienia się prognozowanym zagrożeniom kreowanym przez Federację Rosyjską w perspektywie kolejnej dekady.

W prowadzonym procesie badawczym weryfikacji poddano hipotezę roboczą. W wyniku testowania hipotezy roboczej sformułowano następujące hipotezy badawcze dotyczące prawdopodobnego rozwiązania problemu głównego i problemów szczegółowych.

Zamiarem badawczym autorki jest określenie kierunków zmian mechanizmów kształtowania bezpieczeństwa regionalnego w kontekście zagrożeń kreowanych przez Federację Rosyjską w perspektywie kolejnej dekady. Wyniki przedstawionych badań powinny stanowić kierunki do dalszych analiz i prób pozyskania wiedzy zarówno w zakresie teorii, jak i praktyki kształtowania mechanizmów zapewnienia bezpieczeństwa regionalnego, szczególnie w warunkach wyzwań i zagrożeń kreowanych przez Federację Rosyjską.

Za przedmiot badań uznano bezpieczeństwo regionu Europy Środkowo-Wschodniej w kontekście zagrożeń kreowanych przez Federację Rosyjską.

Główny problem badawczy sformułowany został w postaci pytania: Jakie można wskazać implikacje dla bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej wynikające z zagrożeń generowanych przez Federację Rosyjską oraz jakie można podjąć działania, aby minimalizować ryzyka ich wystąpienia w przyszłości?

Główny problem badawczy podzielono na następujące problemy szczegółowe:

1. Jakie są główne uwarunkowania, które kształtują bezpieczeństwo regionalne Europy Środkowo-Wschodniej, i w jaki sposób wpływają one na stabilność oraz zdolność regionu do reagowania na zagrożenia?

2. Jakie zagrożenia ze strony Federacji Rosyjskiej determinują bezpieczeństwo regionu Europy Środkowo-Wschodniej i jak mogą ewaluować w przyszłości?

3. Jakie inicjatywy i działania po aneksji Krymu podjęły organizacje międzynarodowe i poszczególne państwa dla zapewnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej i jaka jest ich ocena?

4. W jakich kluczowych dla bezpieczeństwa regionu obszarach zachodzą szczególnie istotne implikacje wynikające z generowania zagrożeń przez Federację Rosyjską i jaka jest ich ocena?

5. Jak wnioski – wynikające z analizy zagrożeń – można przełożyć na pożądane kierunki zmian w obszarze bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej?

Główną hipotezę badawczą sformułowano w postaci następującego przypuszczenia: można założyć, że działalność Federacji Rosyjskiej, przejawiająca się m.in. w agresywnej polityce zagranicznej, operacjach militarnych, działaniach dezinformacyjnych oraz próbach przebudowy ładu geopolitycznego w Europie, stanowi poważne i wielowymiarowe zagrożenia dla bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Szczegółowe hipotezy badawcze przybrały postać przypuszczeń:

1. Uwarunkowania bezpieczeństwa regionalnego Europy Środkowo-Wschodniej są determinowane przez złożoną interakcję czynników geopolitycznych, międzynarodowych organizacji bezpieczeństwa zbiorowego oraz wielonarodowych inicjatyw współpracy. Region ten, ze względu na swoje położenie pomiędzy Rosją a Europą Zachodnią, odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu stabilności międzynarodowej. Geopolityczny układ, w tym obecność sił NATO oraz Unii Europejskiej, wpływa na bezpieczeństwo regionu, kształtując dynamikę współpracy i rywalizacji w tym obszarze. W rezultacie analiza tych zależności z wykorzystaniem podejść systemowych, teorii kompleksu bezpieczeństwa regionalnego oraz metod studiów przypadków może pozwolić na lepsze zrozumienie mechanizmów przenikania się zagrożeń lokalnych i globalnych.
2. Bezpieczeństwo państw Europy Środkowo-Wschodniej kształtowane jest przez zróżnicowane zagrożenia o charakterze militarnym, politycznym i informacyjnym, które mają źródło zarówno w działaniach zewnętrznych aktorów państwowych i niepaństwowych, jak i w wewnętrznych uwarunkowaniach regionu. Ich dynamika wskazuje na tendencję do coraz większej integracji w formie zagrożeń hybrydowych,

co w przyszłości może prowadzić do osłabienia stabilności regionalnej, zwłaszcza w sytuacji braku skutecznych mechanizmów współpracy, prewencji i odporności instytucjonalnej.

3. Reakcja organizacji międzynarodowych i państw narodowych na aneksję Krymu przez Federację Rosyjską była ukierunkowana na skuteczne przeciwdziałanie przyszłym zagrożeniom oraz ochronę bezpieczeństwa w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Działania te obejmowały sankcje ekonomiczne, wzmacnianie wschodniej flanki NATO, wspieranie Ukrainy oraz intensyfikację współpracy wywiadowczej i militarnej między państwami regionu. Konsekwentne stosowanie takich środków ogranicza możliwości Rosji w destabilizowaniu regionu i zniechęca ją do podejmowania kolejnych agresywnych działań. Efektywność tych działań można ocenić poprzez analizę poziomu bezpieczeństwa w regionie, redukcję incydentów hybrydowych oraz wpływ sankcji na gospodarkę i politykę Rosji. Kluczowe znaczenie ma współpraca między organizacjami międzynarodowymi (NATO, Unia Europejska) a państwami narodowymi, co tworzy synergiię w zapewnianiu bezpieczeństwa.
4. Zagrożenia generowane przez Federację Rosyjską w obszarach militarnych, politycznych, informacyjnych oraz geopolitycznych mają szczególnie istotne implikacje dla bezpieczeństwa Europy Środkowo-Wschodniej, prowadząc do destabilizacji regionu w zakresie zdolności obronnych, spójności politycznej, odporności na dezinformację oraz zmiany równowagi geopolitycznej. Rosja poprzez agresję militarną, wsparcie prorosyjskich ugrupowań politycznych, prowadzenie wojny informacyjnej oraz dążenie do osłabienia wpływów NATO i Unii Europejskiej w regionie, wywołuje długofalowe konsekwencje w każdym z tych obszarów. W odpowiedzi na te zagrożenia, państwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej podejmują działania mające na celu wzmocnienie swoich zdolności obronnych, zacieśnienie współpracy w ramach organizacji międzynarodowych, a także rozwój mechanizmów przeciwdziałania wpływom zewnętrznym, co może w dłuższej perspektywie zwiększyć ich bezpieczeństwo i odporność na destabilizację.
5. Analiza zagrożeń militarnych, politycznych, informacyjnych i geopolitycznych generowanych przez Federację Rosyjską wskazuje na kluczowe obszary, w których konieczne jest podjęcie działań w celu wzmocnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Na podstawie tych zagrożeń, pożądane kierunki zmian obejmują: intensyfikację współpracy obronnej w ramach NATO i UE, zwiększenie odporności na zagrożenia hybrydowe, wewnętrzne reformy polityczne, dywersyfikację

źródeł energii oraz wzmocnienie współpracy regionalnej i międzynarodowej. Działania te mają na celu nie tylko przeciwdziałanie destabilizacji, ale także zwiększenie zdolności regionu do skutecznego reagowania na zmieniające się wyzwania, w tym agresję zewnętrzną, dezinformację i działania geopolityczne, co w efekcie przyczyni się do długofalowego wzmocnienia bezpieczeństwa i stabilności regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Aby rozwiązać problem główny oraz problemy szczegółowe, w procesie badawczym przeprowadzono i zrealizowano następujące zadania badawcze:

1. Określono znaczenie regionu dla bezpieczeństwa międzynarodowego.
2. Scharakteryzowano wpływ układu geopolitycznego na bezpieczeństwo regionu Europy Środkowo-Wschodniej.
3. Scharakteryzowano wpływ organizacji bezpieczeństwa zbiorowego, inicjatyw wielonarodowych na bezpieczeństwo regionalne.
4. Dokonano oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem zagrożeń militarnych, politycznych, informacyjnych.
5. Dokonano predykcji przyszłych zagrożeń dla bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej.
6. Zidentyfikowano, zdiagnozowano i dokonano oceny inicjatyw i działań podjętych po aneksji Krymu dla zapewnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej przez międzynarodowe organizacje bezpieczeństwa oraz organizacje regionalne Europy Środkowo-Wschodniej.
7. Dokonano oceny bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej oraz poszczególnych państw wobec zagrożeń Federacji Rosyjskiej.
8. Zaproponowano zmiany w mechanizmach zapewnienia bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej w celu przeciwstawienia się prognozowanym zagrożeniom kreowanym przez Federację Rosyjską w perspektywie dekady 2024–2025.

W celu rozwiązania głównego problemu badawczego oraz problemów szczegółowych wykorzystano teoretyczne i empiryczne metody badawcze. Dominującymi metodami teoretycznymi było abstrahowanie, analiza (w tym krytyczna analiza piśmiennictwa), synteza, prognozowanie, uogólnienie, wnioskowanie. Zastosowaną metodą empiryczną był sondaż

diagnostyczny. W badaniach sondażowych wykorzystano technikę wywiadu eksperckiego. Zastosowano narzędzie badawcze w postaci kwestionariusza wywiadu.

Monografia składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz zakończenia stanowiącego podsumowanie przeprowadzonych badań. We wstępie monografii przedstawiono obszar badawczy, sprecyzowano i uzasadniono temat oraz charakter i cel pracy. Scharakteryzowano kluczowe ograniczenia i założenia badawcze co do badanej rzeczywistości w przyjętym temacie i podstawową literaturę, wykorzystaną przy opracowaniu monografii.

W rozdziale pierwszym omówiono teoretyczne uwarunkowania regionu. W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że znaczenie regionu dla bezpieczeństwa międzynarodowego zależy jest od różnic historycznych, politycznych i kulturowych w poszczególnych krajach Europy i świata. Ustalono, że poziom bezpieczeństwa międzynarodowego jest wprost proporcjonalny do poziomu bezpieczeństwa regionalnego. Celem regionalizacji jest zintensyfikowanie podmiotowości regionów oraz roli ich organów w procedurze podejmowania decyzji, nie tylko na szczeblu lokalnym, ale także na poziomie krajowym, europejskim czy międzynarodowym. Regionalizm jest jedną z najbardziej charakterystycznych tendencji rozwojowych współczesnego świata. U jego podłoża leżą celowe działania państw ukierunkowane na tworzenie jak najkorzystniejszych warunków dla ich rozwoju i funkcjonowania, również w obszarze bezpieczeństwa międzynarodowego. Istotnym elementem bezpieczeństwa międzynarodowego są organizacje o charakterze globalnym, międzynarodowym lub regionalnym oraz inicjatywy regionalne będące wynikiem porozumienia stron w ramach organizacji bądź działających poza jej strukturami. Aktywność państw w ramach struktur ponadnarodowych ma na celu przeciwdziałanie lub neutralizowanie zagrożeń dla bezpieczeństwa międzynarodowego.

W rozdziale drugim oceniono zagrożenia militarne, polityczne i informacyjne dla bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Nowe możliwości realizacji własnych celów strategicznych przez Federację Rosyjską daje użycie kinetycznych i niekinetycznych instrumentów, które materializują się w oddziaływaniu na procesy demokratyczne państw bliższej i dalszej zagranicy, podważaniu zaufania do instytucji państwa, przeprowadzaniu ataków w cyberprzestrzeni, podejmowaniu działań dezinformacyjnych, stosowaniu przymusu ekonomicznego, a także aktywnościach paramilitarnych oraz zakamuflowanych działaniach pośrednich, co stwarza wymierne zagrożenia dla bezpieczeństwa międzynarodowego, w tym Europy Środkowo-Wschodniej. W perspektywie kolejnej dekady uwzględniono szerokie spektrum narzędzi wpływu umożliwiających realizację założeń strategicznych. Obejmują one

zarówno środki militarne, jak i rozwiązania, które pozwalają na osiągnięcie celów bez wykorzystania sił zbrojnych, przejawiając się w formie zagrożeń hybrydowych. Zróżnicowany charakter tych zagrożeń wynika z faktu, iż są one rezultatem wzajemnych interakcji procesów i zjawisk o charakterze kinetycznym oraz niekinetycznym. Lista wyzwań związanych z bezpieczeństwem w regionie Europy Środkowo-Wschodniej, zarówno obecnych, jak i potencjalnych w przyszłości, stale się wydłuża. Zjawiska te charakteryzują się różnorodnością, intensywnością, a także nieprzewidywalnością skali oraz skutków ich wystąpienia. W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że prognozowane zagrożenia dla regionu Europy Środkowo-Wschodniej w perspektywie najbliższej dekady będą miały charakter hybrydowy.

W rozdziale trzecim szczegółowo omówiono inicjatywy i działania podjęte przez organizacje międzynarodowe po aneksji Krymu w 2014 roku, mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej. W pierwszych miesiącach wojny NATO i Unia Europejska zareagowały zdecydowanie i w dużej mierze skutecznie. Kluczową rolę odegrały Stany Zjednoczone, które ponownie objęły przywództwo w mobilizowaniu społeczności międzynarodowej, zwłaszcza w zakresie koordynacji wsparcia wojskowego dla Ukrainy. Większość państw europejskich zdecydowała się oprzeć na sprawdzonym parasolu bezpieczeństwa, jaki zapewnia NATO, wspierane przez amerykańskie zasoby wojskowe i technologiczne. Równocześnie Unia Europejska, wykorzystując swoje instrumenty polityczne, gospodarcze i dyplomatyczne, skutecznie zintensyfikowała sankcje wobec Rosji, pokazując determinację w reagowaniu na naruszenia prawa międzynarodowego. Jednakże wraz z upływem czasu i przekształceniem konfliktu w wojnę na wyniszczenie, w której celem Rosji stało się przejęcie pełnej kontroli nad wschodnią i południową Ukrainą, jedność Zachodu zaczęła być wystawiana na coraz poważniejsze próby. Rozbieżne interpretacje w zakresie stosowania sankcji, np. w kontekście tranzytu towarów do Kaliningradu, uwidoczniły różnice interesów i podejść między państwami członkowskimi. Dodatkowo organizacje takie jak ONZ i OBWE nie były w stanie podjąć zdecydowanych działań – głównie z powodu paraliżującego weta Federacji Rosyjskiej w Radzie Bezpieczeństwa oraz braku spójnej postawy wśród członków. Wciąż niepełna solidarność z Ukrainą w ramach ONZ utrudnia formułowanie jednolitej odpowiedzi na rosyjską agresję.

W rozdziale czwartym dokonana została szczegółowa ocena bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej w kontekście zagrożeń wynikających z działań Federacji Rosyjskiej. Analizie poddano przede wszystkim zagrożenia o charakterze militarnym, politycznym, informacyjnym oraz geopolitycznym. Federacja Rosyjska, wykorzystując zarówno tradycyjne środki militarne, jak i nowoczesne formy oddziaływania, w tym naciski

dypłomatyczne, działania destabilizujące oraz szeroko zakrojone operacje informacyjne i cybernetyczne, stanowi istotne wyzwanie dla stabilności i bezpieczeństwa regionu. Z przedstawionej diagnozy wynika, że Rosja konsekwentnie stosuje kombinację środków militarnych i niemilitarnych, co znacząco zwiększa ryzyko wystąpienia różnych form konfliktu – od wojny ograniczonej, poprzez działania poniżej progu otwartej wojny, aż po pełnoskalowy konflikt zbrojny. Zagrożenia te nie są jednorodne i wynikają z dynamicznie zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa, w którym przenikają się procesy polityczne, wojskowe, społeczne, ekonomiczne i środowiskowe. Ta złożoność sprawia, że ich wpływ na funkcjonowanie państw regionu jest coraz bardziej wielowymiarowy i trudny do przewidzenia. Efektem takich działań może być zakłócenie wewnętrznej stabilności państw, osłabienie struktur demokratycznych, wzrost napięć społecznych oraz utrudnienia w prowadzeniu skutecznej polityki zagranicznej. W konsekwencji rośnie ryzyko wystąpienia sytuacji kryzysowych, które mogą prowadzić do długofalowej destabilizacji regionu. Ocena ta podkreśla konieczność ciągłego monitorowania zagrożeń oraz budowy skutecznych mechanizmów odporności państw Europy Środkowo-Wschodniej na działania hybrydowe i asynchroniczne prowadzone przez Rosję.

W rozdziale piątym dokonano prognozy zmian, które powinny zostać wprowadzone w mechanizmach zapewnienia bezpieczeństwa państw Europy Środkowo-Wschodniej w obliczu rosnących zagrożeń ze strony Federacji Rosyjskiej. W analizie uwzględniono zmiany w układzie geopolitycznym, które mogą wpłynąć na stabilność regionu oraz propozycje modyfikacji w funkcjonowaniu podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo zbiorowe. W szczególności rozważono wzmocnienie współpracy z organizacjami międzynarodowymi takimi jak NATO i Unia Europejska oraz z partnerami poza regionem. Przewidziano również zmiany mające na celu lepsze przygotowanie na ewentualną agresję militarną ze strony Rosji. Proponowane rozwiązania obejmują wzmocnienie zdolności obronnych państw regionu poprzez zwiększenie obecności wojskowej i infrastrukturalnej NATO, a także rozwój nowych technologii obronnych, które pozwolą na skuteczniejszą odpowiedź na zmieniające się zagrożenia. Podkreślono także potrzebę szybszego reagowania na sytuacje kryzysowe. W rozdziale wskazano na konieczność przygotowania regionu na zagrożenia poniżej progu wojny, takie jak dezinformacja, cyberataki czy działania hybrydowe. Zmiany w tym zakresie obejmują wzmocnienie obrony cybernetycznej, walkę z manipulacjami informacyjnymi oraz lepszą koordynację działań w ramach regionalnych i międzynarodowych struktur obronnych. Propozycje te mają na celu zwiększenie odporności państw regionu na różnorodne zagrożenia w kontekście współczesnych wyzwań bezpieczeństwa.

Zakończenie stanowi podsumowanie przeprowadzonego procesu badawczego oraz syntetyczną ocenę najważniejszych ustaleń zawartych w monografii. W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono, że region Europy Środkowo-Wschodniej pozostaje szczególnie narażony na destabilizację ze strony Federacji Rosyjskiej, zarówno poprzez agresję militarną, jak i działania hybrydowe, takie jak cyberataki i dezinformacja. Istotnym wnioskiem jest to, że integracja państw tego regionu w ramach NATO i Unii Europejskiej jest kluczowa dla zapewnienia ich bezpieczeństwa. Współpraca międzynarodowa, a także inwestycje w zdolności obronne, stanowią fundament stabilności tego obszaru. Hipoteza badawcza została potwierdzona, wskazując na konieczność dostosowania strategii obronnych i politycznych w odpowiedzi na zmieniające się zagrożenia w regionie.

Analiza i ocena metodologicznych aspektów przedmiotowej monografii pozwala na stwierdzenie, że wyniki przeprowadzonych badań zostały ujęte w sposób należyty oraz przedstawione w sposób właściwie umotywowany.

Podjęta w monografii problematyka bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej w kontekście zagrożeń generowanych przez Federację Rosyjską ma **wysoką aktualność poznawczą i aplikacyjną**. Autorka trafnie osadza rozważania w realiach zmienionego środowiska bezpieczeństwa po aneksji Krymu w 2014 roku oraz po pełnoskalowej agresji Rosji na Ukrainę w 2022 roku, wskazując na trwałą erozję europejskiego ładu bezpieczeństwa.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż monografia nie ogranicza się do deskrypcji zagrożeń, lecz podejmuje próbę **systemowej oceny skuteczności mechanizmów bezpieczeństwa** oraz formułuje **prognozy i rekomendacje na perspektywę kolejnej dekady (2025–2035)**. Tym samym praca wykracza poza klasyczne ujęcia opisowe i wpisuje się w nurt badań prognostyczno-strategicznych.

Autorka poprawnie i konsekwentnie sformułowała:

- główny problem badawczy,
- problemy szczegółowe,
- cel główny i cele szczegółowe,
- hipotezę główną oraz hipotezy szczegółowe.

Na uwagę zasługuje **logiczna spójność** między problemami badawczymi, celami oraz strukturą monografii. Hipotezy mają charakter weryfikowalny i są adekwatne do przyjętego

przedmiotu badań. Autorka wykazuje się dojrzałością metodologiczną, właściwą dla samodzielnego pracownika naukowego.

Zastosowany aparat metodologiczny należy ocenić **pozytywnie**. Autorka wykorzystała zarówno metody teoretyczne (analiza, synteza, abstrahowanie, prognozowanie, uogólnienie), jak i metody empiryczne – w szczególności **wywiad ekspercki**.

Szczególną wartość badawczą stanowi:

- przeprowadzenie **20 wywiadów eksperckich**,
- międzynarodowy dobór respondentów,
- wykorzystanie wiedzy praktyków bezpieczeństwa oraz uznanych badaczy.

Autorka poprawnie uzasadnia wybór metod oraz ich przydatność do rozwiązania postawionych problemów badawczych. Metodologia została zastosowana konsekwentnie i zgodnie z zasadami badań w naukach o bezpieczeństwie.

Struktura pracy jest **klarowna, logiczna i funkcjonalna**. Pięć rozdziałów odpowiada kolejnym etapom procesu badawczego:

1. Uwarunkowania bezpieczeństwa regionalnego
2. Ocena zagrożeń
3. Działania po aneksji Krymu
4. Ocena bezpieczeństwa regionu
5. Propozycje zmian mechanizmów bezpieczeństwa

Każdy rozdział zakończony jest syntetycznymi konkluzjami, co świadczy o umiejętności analitycznego porządkowania materiału badawczego.

Na szczególne uznanie zasługuje **rozdział piąty**, w którym Autorka prezentuje autorskie propozycje zmian w mechanizmach bezpieczeństwa regionu. Jest to element wyraźnie **oryginalny**, świadczący o samodzielności badawczej i zdolności do formułowania rozwiązań o charakterze strategicznym.

Na uznanie zasługuje analiza krytyczna wartościowych źródeł wiedzy naukowej, literatury innej aniżeli naukowa, przepisów prawa oraz dokumentów, co jest efektem dobrego ich przeglądu i w konsekwencji właściwego wykorzystania.

Na podstawie analizy i oceny treści monografii należy stwierdzić, że pod względem merytorycznym, jest udaną i wartościową pracą naukową.

W mojej ocenie podczas konstruowania monografii i zastosowania metodologii badań Autorka popełniła kilka bardzo drobnych błędów do których należy zaliczyć:

- miejscami nadmiernie rozbudowane partie metodologiczne,
- ograniczenie analizy do jednego dominującego źródła zagrożeń (FR), co jednak Autorka jasno deklaruje jako świadome ograniczenie badawcze.

Uwagi te nie obniżają wartości naukowej pracy.

Konstatując należy zauważyć, że przedmiotowa monografia mimo moich drobnych uwag krytycznych stanowi oryginalne, spójne i metodologicznie poprawne osiągnięcie naukowe, spełniające wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym i wnosi istotny wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie.

Autorka wykazała się:

- samodzielnością badawczą,
- dojrzałością metodologiczną,
- umiejętnością syntezy i prognozowania,
- zdolnością do formułowania autorskich rozwiązań.

Monografia wnosi **istotny wkład do nauk o bezpieczeństwie**, w szczególności poprzez:

- systematyczną klasyfikację zagrożeń,
- zastosowanie teorii regionalnych kompleksów bezpieczeństwa,
- wyodrębnienie subregionu szczególnie narażonego,
- połączenie analizy teoretycznej z empirią,
- opracowanie prognoz i rekomendacji.

Praca spełnia kryteria **oryginalnego osiągnięcia naukowego**, a zaproponowane rozwiązania mogą stanowić punkt odniesienia dla dalszych badań oraz praktyki decyzyjnej.

b) Analiza i ocena pozostałych osiągnięć naukowych Kandydatki

Pozostałe osiągnięcia naukowe dr Agnieszki Rogozińskiej stanowią rozbudowany, spójny tematycznie i konsekwentnie rozwijany dorobek badawczy, który w sposób istotny uzupełnia osiągnięcie główne będące podstawą postępowania habilitacyjnego. Dorobek ten obejmuje monografie naukowe, rozdziały w monografiach, artykuły w czasopismach naukowych, działalność redakcyjną, udział w projektach badawczych oraz aktywność konferencyjną.

Do istotnych elementów dorobku należy zaliczyć monografie naukowe opublikowane poza osiągnięciem głównym. Dorobek naukowy Kandydatki obejmuje w sumie 67 opracowania naukowe oraz popularnonaukowe. Są to prace opublikowane po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, w tym: 4 monografie autorskie, 1 współautorstwo monografii.

W szczególności są to prace dotyczące:

- myśli politycznej i koncepcji bezpieczeństwa II Rzeczypospolitej,
- zagranicznych obiektów wojskowych Federacji Rosyjskiej,
- praktycznych aspektów mediacji.

Monografie te świadczą o szerokich kompetencjach badawczych habilitantki oraz o zdolności do prowadzenia badań zarówno o charakterze historyczno-analitycznym, jak i współczesnym oraz aplikacyjnym. Szczególnie istotna jest monografia dotycząca zagranicznych baz wojskowych Federacji Rosyjskiej, która wpisuje się bezpośrednio w główny nurt badań nad militarnymi i niemilitarnymi instrumentami oddziaływania Rosji, a tym samym wzmacnia spójność całego dorobku naukowego.

Znaczącą część dorobku stanowią liczne (11) rozdziały w monografiach naukowych, publikowane zarówno w języku polskim, jak i angielskim, w renomowanych wydawnictwach akademickich. Tematyka tych prac koncentruje się wokół:

- zagrożeń hybrydowych i wojny informacyjnej Federacji Rosyjskiej,
- bezpieczeństwa Europy Środkowo-Wschodniej,
- roli NATO i USA w systemie bezpieczeństwa regionalnego,
- cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa informacyjnego,
- regionalnych inicjatyw bezpieczeństwa (V4, Trójmorze, Dziewiątka Bukaresztańska).

Rozdziały te cechuje wyraźna ciągłość problemowa oraz pogłębianie analiz prowadzonych w monografiach autorskich. Na podkreślenie zasługuje także fakt, że habilitantka jest nie tylko autorką rozdziałów, lecz również współredaktorką wielu monografii, co wskazuje na jej aktywną rolę w kształtowaniu kierunków badań oraz debaty naukowej w obszarze bezpieczeństwa międzynarodowego.

Dorobek artykułowy dr Agnieszki Rogozińskiej obejmuje publikacje w uznanych czasopismach naukowych z zakresu nauk o bezpieczeństwie, politologii oraz studiów międzynarodowych. Jest to autorstwo 12 artykułów (z tego 11 w czasopismach krajowych i 1 w czasopiśmie zagranicznym, 8 w języku polskim i 4 w języku angielskim).

Artykuły te poruszają aktualne i istotne problemy badawcze, takie jak:

- teoretyczne ujęcia współczesnych zagrożeń bezpieczeństwa,
- wojna hybrydowa i cyberwojna,
- konflikt rosyjsko-ukraiński i jego implikacje regionalne,
- bezpieczeństwo regionu Morza Czarnego,
- rola organizacji międzynarodowych w zapewnianiu bezpieczeństwa.

Publikacje te charakteryzują się poprawnością metodologiczną, aktualnością problematyki oraz zdolnością łączenia refleksji teoretycznej z analizą empiryczną. Ich znaczenie potwierdzają dane naukometryczne (indeks Hirscha, cytowania), które – mimo specyfiki dyscypliny – wskazują na zauważalną rozpoznawalność dorobku habilitantki w środowisku naukowym.

Istotnym elementem pozostałych osiągnięć naukowych jest rozległa działalność redakcyjna, obejmująca współredakcję licznych monografii naukowych poświęconych bezpieczeństwu międzynarodowemu oraz zagrożeniom ze strony Federacji Rosyjskiej. Aktywność ta świadczy o wysokich kompetencjach merytorycznych, zaufaniu środowiska naukowego oraz realnym wpływie na kształtowanie agendy badawczej w dyscyplinie.

W trosce o swój warsztat naukowy Kandydatka zanotowała 14 wystąpień na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych oraz seminariach, 14rotnie brał udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych.

Dodatkowo habilitantka systematycznie pełni funkcję recenzenta dla krajowych i międzynarodowych czasopism naukowych, co potwierdza jej ugruntowaną pozycję ekspercką. Pozostałe osiągnięcia naukowe obejmują również udział w licznych projektach badawczych, zarówno jako kierownik zespołu, jak i jego członek. Projekty te koncentrowały się na analizie

zagrożeń bezpieczeństwa euroatlantyckiego, polityki Federacji Rosyjskiej oraz bezpieczeństwa regionu Europy Środkowo-Wschodniej. Szczególne znaczenie mają projekty o charakterze aplikacyjnym, realizowane we współpracy z think tankami oraz instytucjami publicznymi, których efektem były raporty eksperckie i rekomendacje wykorzystywane poza środowiskiem akademickim.

Dorobek Kandydatki, na podstawie przekazanych materiałów i lektury części z nich, **oceniam pozytywnie na poziomie dobrym jeśli chodzi o ilość publikacji ogółem a zwłaszcza tych samodzielnych. Artykuły opublikowane zostały w czasopismach różnie punktowanych, głównie krajowych (polskojęzycznych). W związku z powyższym zasadnym wydaje się aby Kandydatka w trakcie kolokwium poinformował komisję czy aspirował do publikacji w czasopismach wyżej punktowanych oraz zagranicznych.**

Tematyka prezentowanych publikacji w większości przypadków oscyluje wokół tematyki bezpieczeństwa. **Przedstawiona powyżej ogólna charakterystyka dorobku naukowego potwierdza dobrą aktywność naukową Pani dr Agnieszki Rogozińskiej.**

c) Wnioski z analizy i oceny osiągnięć naukowych Kandydatki

Działalność naukowo-badawcza Kandydatki przejawia się dokonaniem w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Wyrażna intensyfikacja tej działalności miała miejsce po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk wojskowych.

Pozostałe osiągnięcia naukowe dr Agnieszki Rogozińskiej należy ocenić **jednoznacznie pozytywnie**. Dorobek ten:

- jest **spójny tematycznie** i konsekwentnie rozwijany,
- wykazuje **istotny wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie**, zwłaszcza w obszarze badań nad zagrożeniami hybrydowymi i bezpieczeństwem Europy Środkowo-Wschodniej,
- cechuje się **różnorodnością form publikacyjnych** oraz aktywnością redakcyjną i ekspercką,
- potwierdza **samodzielność badawczą** oraz zdolność do inicjowania i koordynowania badań naukowych.

Pozostałe osiągnięcia naukowe w pełni uzupełniają osiągnięcie główne i wzmacniają ogólną ocenę dorobku habilitantki jako spełniającego wymagania określone w art. 219 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Uwzględniając dotychczasowe analizy i oceny osiągnięć naukowo-badawczych Pani dr. Agnieszki Rogozińskiej należy stwierdzić, że osiągnięcia te mimo pewnych wskazanych przeze mnie uwag i sugestii wnoszą istotny wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie.

4. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej Kandydatki

Działalność dydaktyczną, popularyzatorską oraz organizacyjną Pani dr. Agnieszki Rogozińskiej determinowała, w głównej mierze, praca w szkolnictwie wyższym.

a) Ocena działalności dydaktycznej

Działalność dydaktyczna dr Agnieszki Rogozińskiej stanowi istotne i trwałe uzupełnienie jej dorobku naukowego w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Prowadzone zajęcia dydaktyczne są bezpośrednio powiązane z tematyką badawczą kandydatki, obejmując w szczególności problematykę bezpieczeństwa międzynarodowego, zagrożeń hybrydowych, polityki bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, funkcjonowania organizacji międzynarodowych oraz współczesnych konfliktów zbrojnych.

Na uwagę zasługuje umiędzynarodowienie działalności dydaktycznej, potwierdzone realizacją zajęć dydaktycznych w ramach programu Erasmus+ (University of Tirana, University of Cyprus), co świadczy o zdolności prowadzenia kształcenia akademickiego w środowisku międzynarodowym oraz o rozpoznawalności kompetencji dydaktycznych kandydatki poza krajem. Istotnym elementem rozwoju dydaktycznego był także staż naukowo-dydaktyczny na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie, obejmujący zarówno prowadzenie wykładów otwartych, jak i zapoznanie się z nowoczesnymi formami kształcenia, w tym e-learningiem oraz dydaktyką studiów cywilnych i wojskowych.

Działalność dydaktyczna dr Agnieszki Rogozińskiej charakteryzuje się aktualnością treści, interdyscyplinarnością oraz wyraźnym odniesieniem do praktycznych aspektów bezpieczeństwa, co pozostaje w pełnej zgodności z profilem dyscypliny oraz wymogami kształcenia akademickiego.

Reasumując należy zauważyć duże zaangażowanie Kandydatki w zakresie działalności dydaktycznej, która była i jest zgodna z zakresem Jej naukowych

zainteresowań, aczkolwiek w ramach kolokwium habilitacyjnego chciałbym usłyszeć ile dokładnie razy pełniła obowiązki kierownika naukowego prac magisterskich i licencjackich jak na tak długi okres pracy.

b) Ocena działalności organizacyjnej.

Działalność organizacyjna dr Agnieszki Rogozińskiej ma charakter systematyczny, wieloletni i wykracza poza standardowe obowiązki nauczyciela akademickiego. Na szczególne podkreślenie zasługuje pełnienie funkcji **przewodniczącej komitetów organizacyjnych** oraz członka komitetów naukowych kolejnych edycji międzynarodowej konferencji naukowej „Bezpieczeństwo euroatlantyckie i polityka Federacji Rosyjskiej”, co potwierdza jej znaczącą rolę w inicjowaniu i koordynowaniu międzynarodowej współpracy naukowej. Kandydatka aktywnie uczestniczyła również w pracach komitetów naukowych konferencji krajowych i zagranicznych, w tym organizowanych przez uczelnie zagraniczne, co świadczy o jej ugruntowanej pozycji w środowisku naukowym oraz uznaniu kompetencji eksperckich. Istotnym elementem działalności organizacyjnej jest także zaangażowanie redakcyjne, obejmujące redakcję licznych monografii naukowych oraz pełnienie funkcji w redakcjach czasopism naukowych, w tym funkcji zastępcy redaktora naczelnego. Aktywność organizacyjna dr Agnieszki Rogozińskiej w sposób bezpośredni przyczynia się do rozwoju środowiska naukowego w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, wzmacniając infrastrukturę konferencyjną i wydawniczą oraz podnosząc jakość debaty naukowej.

Rekapitulując należy podkreślić, że działalność organizacyjną Kandydatki charakteryzuje ścisły związek z działalnością naukową.

c) Ocena działalności popularyzatorskiej.

Działalność popularyzatorska dr Agnieszki Rogozińskiej realizowana jest w sposób konsekwentny i spójny z jej dorobkiem naukowym. Kandydatka jest aktywnym uczestnikiem krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych, na których prezentuje wyniki badań dotyczących aktualnych i społecznie istotnych problemów bezpieczeństwa, w szczególności zagrożeń hybrydowych, dezinformacji, cyberbezpieczeństwa oraz konsekwencji wojny rosyjsko-ukraińskiej. Szczególne znaczenie ma udział w projektach badawczych o charakterze aplikacyjnym, w tym projektach realizowanych na zamówienie instytucji publicznych i think tanków, których rezultaty miały formę raportów eksperckich i analiz wykorzystywanych w

debacie publicznej oraz procesach decyzyjnych. Działalność ta świadczy o zdolności transferu wiedzy naukowej do praktyki oraz o realnym oddziaływaniu badań prowadzonych przez kandydatkę poza środowiskiem akademickim. Członkostwo w krajowych i międzynarodowych organizacjach oraz zespołach eksperckich dodatkowo potwierdza aktywny udział dr Agnieszki Rogozińskiej w upowszechnianiu wiedzy z zakresu bezpieczeństwa oraz jej rozpoznawalność jako ekspertki w tej dziedzinie.

Wnioski z oceny działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej Kandydata

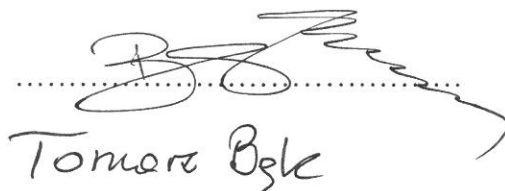
Działalność dydaktyczna, organizacyjna oraz popularyzatorska dr Agnieszki Rogozińskiej spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Ma ona charakter trwały, systematyczny i pozostaje w ścisłym związku z dorobkiem naukowym kandydatki. Skala i jakość podejmowanych działań potwierdzają istotny wkład w rozwój kształcenia akademickiego, organizację życia naukowego oraz upowszechnianie wyników badań naukowych.

5. Końcowa konkluzja i ocena

Osiągnięcia naukowe, dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzatorskie Pani dr. Agnieszki Rogozińskiej należy sklasyfikować, jako wartościowe dla nauk o bezpieczeństwie.

Kwalifikacje i dorobek Kandydatki w przywołanych powyżej zakresach uznać należy za wystarczające w świetle wymagań stawianych osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie. Niezależnie od moich ocen i uwag krytycznych odnoszących się do pewnych spostrzeżeń i poglądów wyrażonych przez Habilitantkę, uważam iż dowiodła ona kompetencji i wiedzy w wymaganym zakresie.

W związku z powyższym ja niżej podpisany stwierdzam, że recenzowane osiągnięcia dr Agnieszki Rogozińskiej spełniają wymagania przesłanek o których mowa w art.219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 478.) i wnioskuję do Rady Naukowej Instytutu Nauk o Bezpieczeństwie Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach o dopuszczenie dr Agnieszki Rogozińskiej do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

.....
Tomasz Bielecki